

undgik at have nogen Bankinspektion eller noget Banktilsyn.

Selvfølgelig maatte under disse Forhold Banken bryde sammen, og Banktilsynet kom lige saa selvfølgelig ud for en stærk Kritik. Kritikken kom til Orde derne paa et Møde af 300 Indskydere, som vedtog en Henvendelse til Ministeren og i denne Henvendelse spørger: Har Bankinspektionen svigtet? Jeg tror, at naar man vil stille det Spørgsmaal, maa man afgjort indrømme, at Bankinspektionen har svigtet sin Opgave. Jeg synes, der er ført et afgørende Bevis herfor efter alt, hvad der er foregaaet i denne Sag. Og jeg kan ikke se, at Bankinspektørens egen Indsats paa disse Omraader rækker ret langt, man ser ikke meget til hans egen Indsats i denne Sags Akter. Naar han gennem Telefonen godkender saadanne Manipulationer, som jeg har nævnt, naar han godkender saadanne Opskrivninger, naar han ikke sørger for nærmere at undersøge Sikkerheden, Skylddokumenterne o. s. v., ja, saa har Bankinspektionen svigtet sin Pligt, den Pligt at undersøge Forholdene omkring i Bankerne og se, om Forholdene er, som de skal være.

Hvis man ser nærmere paa, hvilke Undersøgelser, hvilken Indsats det ærede Medlem Hr. Stauning som Minister har gjort i denne Sag, ja, saa ved vi jo, at Indskyderne forlangte og det ærede Medlem Hr. Stauning lovede en Undersøgelse. Jeg kan efter de Ting, som er kommet frem her i Dag, ikke se, at der foreligger meget i den Henseende. Det kunde være ønskeligt at faa noget mere Klarhed over, hvad det ærede Medlem i den Henseende har foretaget. Det fremgaaer jo ikke af Sagens Akter, at der er foretaget nogen særlig grundig Undersøgelse. Jeg kan ikke se, at Grundigheden bestaar i andet end, at først og fremmest spørger Bankinspektøren Bankdirektør Brorsen i Faaborg, om der er noget galt, og Bankdirektøren svarer selvfølgelig nej. Dernæst kommer det ærede Medlem Hr. Stauning som Minister og spørger Bankinspektionen, om den har opfyldt sin Pligt, og selvfølgelig siger Bankinspektionen ja. Men jeg kan ikke se, at der bagved ligger nogen særlig grundig Indsats fra det ærede Medlem Hr. Staunings Side, medens han var Minister,

for at komme til Klarhed over og til Bunds i hele dette Forhold.

Det ærede Medlem havde jo Oplysningerne fra Politimesteren. Der var rettet alvorlige Klager mod Bankdirektør Brorsen, og det ærede Medlem saa jo tillige af Politimesterens Skrivelse af 15. Februar, at Bankinspektør Hald netop til Politimesteren anfører, at han er godt tilfreds med de Oplysninger, han har faaet i Banken, han trænger ikke til andre Oplysninger end dem, han har faaet i Banken. Det ærede Medlem Hr. Stauning havde jo ogsaa i Dag en Forklaring paa rede Haand af, at man ikke kunde tillægge Politimesterens Udtalelser større Vægt. Det ærede Medlem Hr. Stauning lod sig i den Henseende binde den Historie paa Ærmet, at der bestod et saavel personligt som politisk Modsætningsforhold mellem Politimesteren og Bankdirektør Brorsen. Jeg ved ikke, hvorfra det ærede Medlem Hr. Stauning havde sin Viden, om det var fra Bankdirektør Brorsen, fra Bankinspektøren, eller hvorfra han har den. Jeg kunde være tilbøjelig til at mene, at det var Bankdirektør Brorsen, der paa den Maade har søgt at klare en ny Vanskelighed, og i saa Fald har han jo ikke alene løbet om Hjørnet med Bankinspektøren, men ogsaa med det ærede Medlem Hr. Stauning som Minister. Og jeg kan ikke se rettere end, at hele den Undersøgelse, som det ærede Medlem Hr. Stauning har foretaget, eller rettere: den manglende Undersøgelse, ikke er noget Bevis paa Grundighed. Jeg synes, den er et Bevis for, at der ikke i denne Sag er gaaet frem med den Grundighed, man med Rette kunde kræve af det ærede Medlem Hr. Stauning.

Men det er jo ikke nok, at man ikke tog Hensyn til Politimesterens Advarsel, nej, vi ser jo i Aviserne, at Politimesteren skulde straffes. Politimesteren har pure benægtet det ærede Medlem Hr. Staunings Paastand om et Modsætningsforhold, men han tilføjer ifølge „Berlingske Tidende“ for 29. September og „Fyns Tidende“ for 1. Oktober, at Bankdirektør Brorsen søgte at etablere en Pressekampagne imod Politimesteren, og, hvad der er endnu interessantere i denne Forbindelse, at højtstaaende socialdemokratiske Politikere havde